

ἴπηρε τότε τὴν ἔλιψα,
πλὴν τούτα, Φασούλη τουλάχι,
σ' αὐτοὺς τὴν ἐπιστρέψει
καὶ τὸν βορείους σιέφει.

Τι νῦν πῶ τοις Ἰταλούς μας, πρώτους φίλους μας επωνόμες;
τι νῦν πῶ γη Ρώσους, Ἀγγλους, Οδυγγαρέζους, Γερμανούς;
τι γῆ τοῖς Αμερικανούς
καὶ γῆ τὰς φυλὰς τὰς ἄλλας,
τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας,
πεθάνθαν' τὰς λοιστεράνους;

*
Υμνους καὶ στούς Αθωναλούς
καὶ ἄλλους φίλους μας καλούς.
Καλῶς ἥλθαν δὲ οἱ φίλοι
τὰ μεταποιεῖσθαι σώδες* Απρίλη.

Τῆς σημαίας των ἀπλόνοντος κονιορόδους των φοροῦν,
καὶ ἄλλους τόσους ἕλθει μές στὸ Στάδιο χωροῦν.

*
Εἰδὼ πέρα κάθε μαρτίος, κάθε γένους καὶ φυλῆ,
λέν πᾶς ἥλθαν καὶ Ιουνιάδοι,
καὶ δεδο Τοῦνχοι, Φασούλη,
μπεζλιβάνηδες επονδαίοι.

Μά τώρα γιδ τοὺς Ἐλλήνας με τί γορδαῖς νὰ φάλω;
για τοὺς δικούς μας ἀδηλητὰς τὸν αβέρκο μον θὰ βγάλω.
Πρότικος τοὺς Ἐλλήνας δινάριον· μπορεῖ κανθάνη,
δὲν ἐπανεῖ τὸ σπῆι: του πέρτει καὶ τὸν πλανόνε.

Φ.—Καὶ πάλιν τῆς ἀδηλητικῆς μὲ πιάνει τὸ δαμόνιον,
καὶ μόνος μον παραλαϊδ
καὶ μανιώδης πηλαλῶ,
καὶ κάνω μὲς στὸ στήιο μου καὶ ἔγω τὸν Μαραθόνιον.

Τρέχουν γυναικεῖς καὶ παιδιά καὶ κάθε συμπολίτης,
καὶ ἄλλος Ἀναπολίτης
μὲ πιάνει καὶ σταματᾷ
καὶ περιέργως μὲ ἔστοτά:
Δι τέλεοντο, τι τὸ πῆρε φειδε, φοντε-μπαλὲ νί λόσον-τέννων;
δινῶ μιλοῦν Ρωμαίικα, ποὺ τεν καταλαβαίνεις.

Νὰ καὶ ἔτας φίλος Ἰταλός,
δηνοὶ πηγαίνει σὰν κυλός,
μὲ ἔπιάριο σὲ ποδήλατο τὸ βάζει στὴν τρεχάλα...
καὶ τοῦτο τὴν γυμναστικὴ ποὺ δὲν παρημέλησε,
καὶ τώρα δὲν ἀρθείμενα πᾶς ἔπαθε, μεράλα,
καὶ ἔκ τούτου συμπεριάνομεν ποὺ δὲν τὸν φέρειν.

Χαῖρε, πατρίς... δώροτας καὶ πάλιν εὐθροσύνας,
τούτῳ τὸ λάμπον Στάδιον κάθε λαὸς ἔξαιρει,
καὶ διεβαστὸς διάδοχος προφέβαλε Κονσταντίνον
μὲ λόγον πανηγυρικὸν, ποὺ σάν νερδ τὸν ἔρει,
καὶ δι' αὐτοῦ γεραιότεραι τὸ κάλλος τῶν Σταδίων,
χωρὶς ποσῶς νὰ φαινεται λόγος μετ' ἡμιοδίαιν.

Π.—Καὶ τι νὰ λέη, Φασούλη;
Φ.—Δέν δικονα καλά,
πλὴν δηνοὶ δικατάλαμα δὲ λέη μπονταλᾶ,
πᾶς εἶναι τρομακάριος πᾶς ἔνος πατρώτης,
δινῶ μπορεῖ νὰ λέγεται τῶν Ἀθηνῶν δημότης.

Προσομοιώθησε σὰν καὶ ἔδω δὲν γίνεται πολιτης,
γιατὶ φησίταις ζωτιανός, διλλ καὶ μακαρίτης.

*
“Ολ’ η ἔνδεντα φαμελαζά
τοτῶν Βρεττανῶν τὸν Βασιλεὺα.

Φεύγεις, σκηπτοῦχε λατρευτεῖ τῆς κραταιᾶς Ἀγγλίας,
τοτῆρ’ Ολυμπία τῶρα πᾶς,
καὶ φάγεται πῶς ἀγαπᾶς
ταῦθαντα κειμήλα τῆς παλαιᾶς εὐλετίας.
Γνώτι σεβὶ κράζομεν δὲ Κήν... μὲ ἀνθυδροσούς αἱρεάναμε
καὶ Νανδροῦ τοῦ Στόλου μας ἐπίνυο σ’ ἐκάραμε,
καὶ σ’ καμάρωσες γηγενῆς ἡδηχήθης δὲν εἰρητή
δ Στόλος δ Βρεττανίκος σὰν τῶν Ρωμαῖων νὰ γίνη.

Ποτὲ σας νὲ τοὺς ουμαλὶδ καὶ ἔμας μῇ μᾶς ξεγνάτε
καὶ ἀπὸ τὸν τόπο μας συγχρὶ σὰν φίλοι νὰ περνάτε,
ποθε πάγιων σὰν μᾶς ἔχεται για τὸνδ’ Αγόνας λόκα,
καὶ λέμε βίκτις γκλόδια, τοῖς ητημένοις δόξα.

*
Ο Φασούλης* στοὺς ὄπειλαρδες,
παδζουντοὺς πάνθους τοὺς κρυψιόνες.

Καλῶς μᾶς ἥλθατε καὶ σεῖς, ἀδέλφησα σκιλαβωμένα,
μεβ’ ἀπὸ τόπους μακρονούς καὶ χάριν ἀγρασμένα,
καὶ τώρα μὲ καρδιόκτητο κυττάτη καὶ λαρτάρα
τὰ τόσα πανηγύρια μας, τὴν τόση μας ἀντρά.

Καλῶς μᾶς ἥλθατε καὶ σεῖς... τοῖα πυκνά σας κλάμματα
καὶ πόνοι σας φραγματεοῦσαν εξάντοντ’ ἔδω πέρα,
καὶ βλέπεται σὸν δειρό μὲ στὰ βλυκοραφάδηματα
τὰ μορμαρέη πλούτη μας, τὸ φῶν μας, τὸν αἰθέρα.

Κυττάτης καὶ ἔπιλιζεται μὲ ἔμας, βασανισμένοι,
κυττάτης καὶ ἔπιλιζεται πάς Πάσχα σὰς προσμένει.
Κέδην ἐκασθοῦν καμμάδ φορδ’ εποιεῖται καυφον μεγάλας
καὶ δέξκασταις φεγγάλας,
καὶ ἔν της ψυχῆς ἀδηλητοῦς δερζίσῃ καὶ ἔδω πέρα,
τότε παιδίνες τημητῶν δὲ σεισουν τὸν ἀρέα.

Τότε γιδ τὸς δηγνάς μας καὶ στήθη θὰ τονισθωσουν,
καὶ λόμπον Στάδια, πορφράσια, διαδήματα,
τότε θινόντον ὅμονοντων νη Αἰγαίων νελαδήματα,
τότε σὲ πέιρας λαζενταῖς ἐκείνοντος θὰ σκαλίσουν,
ποὺ πρότοις τὴν Ἀγάστους πατοῦν θὰ διαλαΐσουν.

Καὶ καμπόσιες κοινιλαῖε,
μὲ δόλους λόγους δηγκάλιται.

Ναυτικός μας ζηλεμένος καὶ καθ’ δια τέος φίνος,
Δόσιος δ Κανονιστίνος,
καὶ αδίτος ηροφαβωνισθη μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς,
τοῦ Θεοφιλίτου κόρης, διληδῶς ἔρατενής.
Κεδ’ Ρωμηὸς θερμῷστι σὲ δεῦρος ἐπενχήθη φέδα βίου
καὶ πάντα τριπολίουν.

Φίλος τῶν Ἐλληνοποιῶν, πρώτη Περιοδικόν,
ποὺ τὸ βγάζει τὸ Σχολεῖον, τὸ τοπικήν Αττικόν.

Τοῦ Ρωμηὸν μας τὸ Γραφεῖον μὲνα κείμαρα φόδων
τοῖς Πηγῆς τῆς Σποδόδου μετεργάτης τὸν δόδον,
ποντία δράστες μεγάλης πολυτάραχος σταθμός,
τοῖς οικιαν Ἐμπειρίκον, δεκατέσσερες δραθμός.